

[Dahlgaard.]

stand fra den af bogbinder- og kartonnagearbejderforbundet udøvede pression og at overveje lovgivningsinitiativ med sigte på at hindre gentagelser.

Arbejdsminister *Erling Dinesens* svar (20. december 1972):

Spørgsmålet er rejst på baggrund af oplysninger i dagspressen om, at fællestillidsrepræsentanten på A/S Schades Papirindustri i Skive af Dansk Bogbinder- og Kartonnagearbejder Forbund er blevet stillet over for krav om enten at sælge en aktiepost på 4.000 kr. i virksomheden eller forlade posterne som tillidsrepræsentant på arbejdspladsen og formand for den lokale afdeling af forbundet samt medlem af forbundets hovedbestyrelse.

Efter de foreliggende oplysninger er forholdet det, at virksomhedens ansatte kollektivt har købt for 100.000 kr. aktier i selskabet. Desuden er der individuelt af medarbejdere på virksomheden købt for tilsammen 35.500 kr. aktier. Den samlede aktiekapital i virksomheden udgør 1,8 mill. kr.

Efter min opfattelse må det principielt være tilladt for enhver lønmodtager, uanset om pågældende er tillidsrepræsentant, at købe aktier, herunder også i den virksomhed, hvor lønmodtageren er ansat.

I flere tilfælde er det også forekommet, at lønmodtagere enkeltvis eller i fællesskab har erhvervet aktier i deres virksomhed med det direkte formål gennem repræsentation på generalforsamlinger m. v. at kunne øve indflydelse på virksomhedens ledelse og indhente oplysninger om virksomhedens forhold til gavn for samtlige ansatte.

Vurderingen af fordele og eventuelle ulemper ved tillidsrepræsentanters aktieerhvervelse i den virksomhed, hvor de er ansat, kan imidlertid være forskellig fra arbejdsplads til arbejdsplads.

Normalreglen i de kollektive overenskomster er, at tillidsmanden skal være organiseret, og at den pågældendes organisation skal godkende det valg, der foretages af de ansatte på virksomheden. Da det for tillidsmandsinstitutionen er væsentligt, at tillidsmanden nyder de medansattes og vedkommende faglige organisations tillid, bør også afgørelsen af, hvilke hensyn der skal være afgørende for bestridelse af tillidsmands-

hvervet, træffes af de ansatte og den faglige organisation.

Da det således i de enkelte tilfælde vil være de ansattes og disses organisations vurdering, der vil være afgørende for, om tillidsrepræsentanters erhvervelse af aktieposter i de virksomheder, hvor de er ansat, bør accepteres eller ikke, er der efter min opfattelse her tale om et område, der ikke er egnet til lovregulering.

Af *Lowzow* til ministeren for kulturelle anliggender (14. december 1972):

„Vil ministeren oplyse, hvilke besparelser Danmarks radio opnår ved at lade andre overtage de mest populære free lance-medarbejderes arbejdsopgaver en del af året?“

(Spm. nr. 72).

Begrundelse.

Spørgsmålet stilles på baggrund af det såkaldte honorarloft, der har tvunget en række af Danmarks radios mest populære free lance-medarbejdere til lediggang en del af året.

Honorarloftet blev indført som en spareforanstaltning, men det har siden vist sig, at de pågældende medarbejderes arbejdsområder er blevet overtaget af andre. Da disse vel ikke arbejder gratis, er det svært at se, hvad Danmarks radio opnår i økonomisk henseende ved denne disposition.

For mig at se fører honorarloftet til, at lytterne får en ringere betjening, uden at Danmarks radio sparer nogen som helst udgift, samtidig med at det er uklart, hvilke besparelser Danmarks radio mener at opnå ved denne foranstaltning. Jeg anmoder derfor tillige om en forklaring på, hvorledes besparelsen fremkommer, når de pågældende arbejdsopgaver faktisk udføres af andre.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Matthiasens* svar (8. jan. 1972):

Efter hvad radiorådet har oplyst, har der i princippet ikke med gennemførelsen af det såkaldte free lance-loft været tilsigtet nogen direkte besparelse, men det har været rådets primære sigte med loftet at fremme en spredning af free lance-opgaverne på så mange free lance-producere som muligt for